

# Capgròs

Mataró i Maresme

[www.capgros.com](http://www.capgros.com)

1479 - Del 3 al 9 de novembre de 2017 - any XXXIII



## Un joc perillós

L'Hospital de Mataró detecta un gran augment de l'addicció als jocs d'atzar online



Foto: R. Gallofré

### Motorsol

Concessionari Volkswagen Maresme  
[www.motorsol.es](http://www.motorsol.es)



Volkswagen

Ctra. N-II, km 643  
Cabrera de Mar · Tel. 93.755.26.27

Avenços en les obres dels nous accessos a Mataró pel Sorral

Mataró compta amb 40 pisos turístics legals

Unió de Botiguers organitza una nova edició de FirOcasíó

+N



# Augmenta l'addicció al joc d'atzar online



La Unitat de Joc Patològic del Consorci Sanitari del Maresme rep un de cada quatre pacients per aquesta patologia; ofereixen tractaments a l'àrea que va de Tordera a Sant Adrià de Besòs

## SOCIETAT

S. Fernández

El joc patològic o ludopatia té una nova vessant. Es tracta del joc online, tan freqüent entre la població per diversos motius. El bombardeig de publicitat constant que es pot veure abans, durant i després dels esdeveniments esportius (ràdio, televisió, Internet) han normalitzat una pràctica que té un perill evident d'addicció. Aquest tipus de joc patològic està reconegut per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) com un trastorn mental que es caracteritza per la pèrdua de control sobre el joc: el jugador té pensaments irracionals sobre els possibles premis a guanyar i, per aquest motiu, aposta diners de forma molt arriscada. Aquest trastorn pot afectar qualsevol persona, independentment de l'edat, gènere, origen i situació socioeconòmica.

Les dades parlen per si soles. El joc online es va legalitzar a Espanya el 2011 i el 'boom' estava servit. Només el 3% dels pacients que van atendre a la Unitat de Joc Patològic

## Les claus

- El joc online ha crescut gràcies a la gran publicitat en apostes esportives i a la facilitat per entrar-hi
- Actualment, un de cada quatre pacients al Consorci hi arriba per problemes d'addicció online
- El perfil de jugador aposta més sovint, en quantitats més grans i acumula més deutes

del Consorci Sanitari del Maresme era per problemes amb el joc en línia. Al 2015 aquesta dada s'ha multiplicat fins al 25% dels casos. Si bé el nombre de pacients atesos per joc patològic ha estat sostingut en els últims cinc anys, ara un de cada quatre pacients nous s'hi adreça per problemes relacionats amb els jocs d'atzar online. D'altra banda, es constata una disminució dels jugadors de màquines escurabutxaques, el joc addictiu presencial majoritari, fet pel qual es diu que el global de pacients atesos es manté. Creixen els addictes online però baixen els presencials.

L'edat mitjana d'edat del jugador online ronda els 28 anys, mentre que la dels jugadors patològics de màquines escurabutxaques està en els 33 anys, segons un estudi recent elaborat per un equip del CSdM.

A més, el joc online també té un major potencial addictiu: el temps que transcorre des de l'inici de la conducta de joc fins que el jugador desenvolupa l'addicció són quatre anys per als jugadors online i nou per als jugadors de màquines.

Finalment, els jugadors patològics online juguen més sovint, aposten quantitats més grans de diners, passen més temps jugant, acumulen més deutes, demanen més diners, cometen més actes delictius per finançar el joc i tenen més problemes judicials per aquesta causa que no pas els jugadors de màquines.

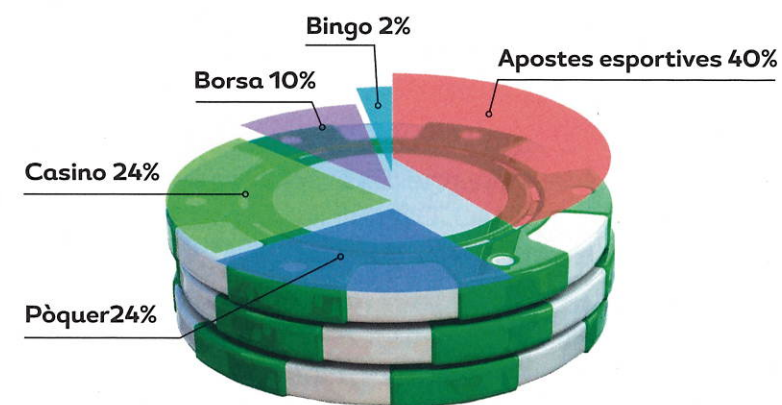
## Com tractar-ho?

La Unitat de Joc Patològic i altres conductes addictives funciona, amb caràcter ambulatori, fa ja catorze anys, per atendre persones adultes. A banda del joc (presencial i online)

## Senyals d'alarma

Cal tenir en compte senyals que poden indicar-nos un problema d'addicció. Fer servir el joc per evadir-se, demanar diners urgents a familiars o amics, abandonar obligacions i responsabilitats, augmentar la freqüència del joc i la quantitat apostada, mentir per ocultar el grau d'implicació o jugar amb diners reservats per a les necessitats diàries.

## A què es juga a l'online?



també tracta altres addiccions relacionades amb trastorns del comportament, com ara les compres compulsives o l'addicció a les pantalles. La Unitat ha ampliat el seu àmbit d'actuació donant servei. Així, a més de fer-ho a tots els habitants de la comarca del Maresme,

també l'ofereix als municipis del nord Barcelona fins a Sant Adrià de Besòs. Des de la Unitat es realitzen tasques de prevenció i investigació, i s'ofereix informació, assessorament i assistència tant a pacients com a familiars (independentment de si el jugador és pacient del CSdM o no).

## Les 'loot boxes', un perill pels petits als videojocs

Les caixes de botí (conegudes com a 'loot boxes') són una mecànica habitual en els videojocs d'avui en dia. Caixes de contingut aleatori que es poden comprar amb diners del joc o diners reals. El mecanisme, gastar diners reals en un sistema aleatori que implica una recompensa dins del joc, ha fet saltar les alarmes perquè es troba a tot arreu, sobretot en mòbils. Per les empreses és una injecció d'ingressos brutal, perquè segueixen monetitzant tot i haver venut ja el joc de torn; pels nens i nenes, un perill, ja que desenvolupar un comportament compulsiu (compres caixes per aconseguir millors recompenses per la via ràpida). El Parlament britànic debatirà sobre les 'loot boxes' després d'una petició amb 15.000 firmes on es demana que es considerin "joc d'atzar".



**CAN BOADA**

RESIDÈNCIA I CENTRE DE DIA

## Un ampli ventall de serveis a la teva disposició...

- Metge geriatre, atenció 24 hores
- Teràpia ocupacional
- Fisioteràpia
- Psicologia
- Infermeria
- Treball social
- Cuina pròpia amb servei de dietistes
- Jardineria · Horticultura
- Implicació en projectes socials
- Servei religiós...

"Tu tries, nosaltres ens adaptem"

Centre acreditat per la Generalitat de Catalunya per acollir a usuaris amb dependència

c/ Pirineus 9-13, Mataró  
T/ 93 741 11 39  
www.cgcanboada.com



# "L'Estat és el primer a qui no l'interessa regular més l'accés al joc"

Cristina Martínez és psicòloga de la Unitat de Joc Patològic del Consorci Sanitari del Maresme. És experta en la matèria, com a autora de la tesi doctoral "Diferències entre els jugadors patològics online i els jugadors patològics de màquines escurabutxaques".



## ENTREVISTA

S. F. / Foto: R. G.

### ◉ És el joc patològic online una malaltia?

Exactament. Quan parlem de joc patològic parlem d'addicció, una ludopatia que tant és que es jugui de manera presencial com de manera online.

### ◉ Fins a quin punt Internet ha canviat la manera en la qual afecten aquestes addiccions?

Aquesta és una de les preguntes que volem respondre en la tesi doctoral presentada el passat 27 d'octubre. Arrel de la legalització del joc online l'any 2011, hem experimentat un 'boom' impressionant de persones que vénen a la consulta perquè tenen problemes jugant en línia. El perfil, a més, ha canviat radicalment respecte al que jugava a les "màquines".

### ◉ Quin perfil és l'actual?

Homes més joves, amb estudis universitaris, actius laboralment i amb càrrecs rellevants, pels quals necessites una formació específica amb nivell. També tenen ingressos més elevats que el perfil del jugador de màquines i un nivell intel·lectual dins de la mitjana, tot i que els jugadors online són significativament més intel·ligents que els presencials.

### ◉ Hi ha diferències entre el jugador presencial i el que juga en línia?

A nivell psicopatològic no hi ha diferències: presenten una elevada presència de trastorns mentals. En el jugador online, l'addicció comença als 28, mentre que en el cas dels jugadors de màquines l'addicció comença significativament més tard. També hem detectat una menor latència de temps que passa entre el seu inici al joc i el descontrol que acaba en addicció. Passen uns quatre anys pels nou que triga un jugador de màquines. A més, els jugadors online participen amb més freqüència, diàriament, i el nivell de despeses és molt més elevat: 500 euros setmanals en comparació als 200 dels jugadors de màquines.

## La psicòloga lamenta la gran quantitat d'anuncis que inciten a jugar; "són molt llaminers"

També tenen apostes molt més descontrolades de fins a 5.000 euros en un sol dia, pel que òbviament el nivell de deute és molt més elevat, fins a cinc vegades superiors en comparació amb els jugadors de màquines.

### ◉ Com es pot detectar un cas de possible addicció?

Amb diversos símptomes. Un familiar massa aïllat a la seva habitació, tot el dia amb el mòbil o l'ordinador, canvis de caràcter, en el sentit d'estar més irritables, nerviosos, de mal humor i sobretot quan es disparen les alarmes és amb el tema econòmic: no arriben a final de mes tot i tenir un

bon salari, demanen préstecs, reben trucades a totes hores de gent que reclama pagaments...

### ◉ Com es treballa per combatre aquesta addicció?

Quan es detecta, és tant senzill com anar al metge de capçalera i demanar una derivació a la nostra unitat d'atenció al joc i altres addiccions no tòxiques del Consorci. Una unitat molt ben organitzada on treballem amb celeritat: llistes d'espera d'un màxim de tres setmanes per fer la primera visita al pacient, així com amb la família si ho desitja, identificar el problema i generalment iniciar una teràpia de grup o individual. Si veiem un pacient en estat molt greu o nivells d'ansietat desbordats, el derivem a psiquiatria.

### ◉ Quin volum de feina teniu?

Atenem entre 50 i 70 primeres visites cada any. És un volum similar al de sempre, però cal tenir en compte que ha pujat la demanda online perquè ha baixat la de màquines. Tant és així que l'any 2011 només el 3% dels pacients que ateníem presentava problemes amb el joc online en comparació al 89% que ho feia amb màquines, mentre que l'any passat el percentatge de pacients amb problemes en joc online ja havia pujat al 25% dels casos.

### ◉ Què suposa jugar online cada dia i tenir-hi accés casi directe?

El fet de jugar amb més freqüència fa que hi dediquin molt més temps. Fins a 17 hores setmanals. Això provoca acumular molts més deutes,

## Les frases

66

► "El perfil mig del pacient addicte al joc online conformen homes més joves, amb estudis universitaris, actius laboralment i amb càrrecs rellevants"

► "Atenem entre 50 i 70 primeres visites cada any, on el joc online ha crescut perquè el joc de màquines ha baixat"

► "El joc online permet jugar a totes hores i de manera més freqüent, això provoca grans endeutaments en poc temps"

► "Quan la societat evolucioni, segur que es prohibirà la publicitat que es fa del joc online; el problema és que és un negoci que genera milers de milions d'euros en impostos"

demanar diners a familiars o amics... buscar préstecs. Cometen més actes delictius, com robar i estafar. El descontrol pot ser molt més greu a nivell de conseqüències per tot això. Tenir accés amb un mitjà com el mòbil, 24 hores els 365 dies de l'any sense ser víctima de mirades alienes també juga a la contra.

### ◉ El fet de no fer servir diners físics...

Exacte. Encara que tinguin el mateix valor, són diners virtuals i no és el mateix que portar-los a la butxaca i gastar-los que tenir ingressos en forma d'anotació: puja i baixa, però no els tens de forma tangible i això fa perdre la noció del que estàs gastant.

### ◉ Les polítiques de regulació són suficients?

Hi ha polítiques de joc responsable i tens una secció a les pàgines web on t'avisen que el joc és potencialment perillós, però són espais molt petits i poc visibles. El que realment fa mal és la quantitat d'anuncis d'ofertes que fan i com inciten a jugar. És massa llaminer davant una població molt vulnerable, especialment els més joves. Molts pacients s'han iniciat al joc per la publicitat. No només del joc, sinó d'altres sectors com el microcrèdit, que permeten donar diners amb facilitat i s'acaben endeutant totalment.

### ◉ Veus possible una regulació més restrictiva en el futur?

Estic convençuda que de la mateixa manera que la publicitat del tabac està prohibida, passarà el mateix amb el joc; però estem davant un negoci espectacular, on es recapten milers de milions d'euros en impostos. En el 2015 es van recaptar 33 mil milions d'euros, dels quals la meitat van a impostos. Per tant, l'estat és el primer instigador a no regular en excés la publicitat ni l'accés al joc. Quan la societat evolucioni, segur que acabarà prohibint-se.

**SI TENS UNA  
IDEA DE NEGOCI,**  
vine al  
**TECNOCAMPUS**  
I T'AJUDAREM  
A FER-LA REALITAT

Assessorament gratuït  
emprenedors@tecnocampus.cat  
Tel. 93 169 65 02

**THE  
BEST WAY  
TO  
PREDICT  
THE FUTURE  
IS TO  
CREATE IT**

Ajuntament de Mataró  
Diputació Barcelona

**TecnoCampus**





# A presó a causa de l'addicció al joc

En Jose va acabar engarjolat pels deutes contrets a causa de la seva ludopatia, sobretot al joc online. Va estar a punt de perdre-ho tot, però se'n va sortir. Ara alerta dels múltiples perills de caure en aquest parany

## TESTIMONI

V.B. / Foto: R. G.

En Jose, de 42 anys, va acabar a la presó a causa dels deutes acumulats per la seva addicció al joc. Avui, plenament recuperat ("tot i que de la ludopatia mai te'n cures del tot", reconeix) fa vida normal, sense que la temptació torni a trucar a la seva porta. "Avui quan veig una màquina escurabutxaques o un anunci d'una casa d'apostes em vénen nàusees", constata aquest maresmenc, a qui la seva ludopatia li va costar caríssim. "Sobretot a la meua família", reconeix. En Jose es va recuperar gràcies a la tasca de Cristina Martínez, la psicòloga de la Unitat de Joc Patològic del Consorci Sanitari del Maresme, i avui, tot i que prefereix mantenir un cert anonimat, no té cap problema en explicar la seva experiència.

"De jove a mi no em faltava de res", recorda en Jose, el pare del qual era multimilionari. "Si necessitava 200.000 peles anava al comptable de la seva empresa i me les donava". Vivia a tota màquina, sense preocupacions, canviant-se el cotxe cada

any -la velocitat ha estat la seva altra addicció. Va ser en aquest context quan va començar a jugar. Primer a les màquines escurabutxaques, i després al bingo. D'allà, el gran salt al casino. "Allò era la bomba", recorda. Hi va començar a anar amb els amics els caps de setmana, però ràpidament es va convertir en un hàbit diari. "Sortia de treballar, anava a casa, dinava,

### De les escurabutxaques va saltar al bingo, al casino i finalment al joc online

em dutxava i me n'anava al casino, cada dia fins a la matinada", explica en Jose, que llavors es considerava, segons les seves pròpies paraules, un "jugador professional".

Llavors, però, en Jose ja no disposava de crèdit infinit, ja que la seva família es va arruinar a causa de l'estafa del soci del seu pare. Els diners que es gastava al casino els guanyava fent de comercial. "I dels

bons, sense falsa modèstia", recorda. Per les seves mans es movien uns 90.000 euros al mes en facturació. Però la nòmina que n'extreia no era suficient per pagar-se els vicis. En diverses ocasions va acumular deutes que el seu cap a l'empresa li va perdonar. Quelcom que és un error, segons el propi Jose. "Fins que no toques fons i ningú ve a salvar-te, no en surts", afirma. La seva inventiva per aconseguir més diners el va portar directament a l'estafa: va adquirir una troqueladora i paper especial per falsificar les factures dels seus clients. Però les pèrdues, com sol passar en el joc, superaven els guanys, i va arribar al punt d'acumular un deute de més de 40.000 euros. Un deute que, aquest cop, el seu cap no li va perdonar.

En Jose, conscient del seu problema, s'havia inscrit en la llista oficial de ludòpates a la qual tenen accés els responsables de casinos, bingos i establiments similars per evitar-los l'entrada. Però l'addicció era massa forta i va trobar una alternativa per saciar-la: el joc online. Es va

enganxar al póker per Internet. "Anònim, des de casa, sense cap trava", recorda el maresmenc, que hi va jugar molt fort com ja feia al casino -on era gairebé una celebritat, el tractaven pel nom i el convidaven al que fes falta. "El problema del joc és que quan guanyes l'eufòria és impressionant, una pujada d'adrenalina bestial, i cada cop que perds, recordes la sensació de la victòria i hi tornes", rememora. I això és el que el va portar a l'abisme.

El seu cap el va denunciar per apropiació indeguda i falsedat documental mercantil, i el va portar a judici, on es va enfrontar a quatre anys de presó. Finalment van arribar a un acord: dos anys de pena -que en teoria no havia de complir- i el pagament de 300 euros cada més per eixugar el deute, que avui encara segueix pagant. D'aquesta situació ja en fa més de cinc anys: en Jose es va recuperar, va formar una família -la seva actual dona i la filla d'aquesta, que avui té 17 anys- i va obrir una botiga. Però va cometre un error: durant dos mesos no va pagar la quota del deute, a

causa d'alguns problemes amb el seu negoci incipient. "Vaig pensar que en arribar el Nadal facturaria més i ja ho pagaria tot de cop, però el meu excap no ho va perdonar". Aquest va moure fils i a en Jose li van revocar la condicional, cosa que el va portar a l'ingrés a presó. El 22 de febrer de 2016 entrava a Quatre Camins, on s'hi va passar uns quatre mesos. Una experiència que no li desitja a ningú. "És com a les pel·lícules: punyalades a les dutxes, tràfic de drogues, compte amb qui t'ajuntes al pati, la cella plena d'escarabats... És terrible", afirma. Per sort, dins de la presó hi tenia "un molt bon contacte", com diu ell, algú amb poder dins la presó que li va fer l'estança molt més fàcil. "Al final qui ho va passar pitjor era la meua família", recorda. Avui en Jose segueix en llibertat provisional, després d'haver passat al tercer grau i per un pis tutelat. Manté el seu propi negoci i té la família al seu costat. I del joc ja no en vol saber res, més enllà d'alertar a tothom qui el vulgui escoltar dels greus perills de caure en la ludopatia. "T'ho fa perdre tot", resol.

## El tractament

Més enllà de l'experiència presidària, que és un tractament de xoc en si, en Jose va sortir de la seva addicció al joc gràcies a la Unitat de Joc Patològic de l'Hospital, a on va ser enviat pel seu metge de capçalera. Avui encara se segueix veient amb la seva psicòloga, perquè "això no es cura mai del tot", com ell mateix diu. La clau va ser treballar fins arribar al punt que el seu cervell rebutgés automàticament qualsevol crida a jugar. Els primers mesos van ser molt difícils: no podia portar targetes de crèdit ni diners en metàl·lic a sobre (la seva germana li donava cada dia la quantitat justa i totes les despeses les havia de justificar) i el seu ordinador tenia "capats" els accessos a les webs de joc. En Jose també va acudir a Jugadors Anònims, on va compartir la seva experiència amb altres persones arruïnades econòmicament i moralment.

## Les frases

"Sortia de treballar, anava a casa, dinava, em dutxava, em vestia i me n'anava al casino, cada dia fins a la matinada"

"Quan guanyes l'eufòria és impressionant, una pujada d'adrenalina bestial, i cada cop que perds, recordes la sensació i tornes a jugar. Aquest es el problema"

"Fins que no toques fons i ningú ve a salvar-te, no en surts"

"Punyalades a la dutxa, tràfic de drogues, compte amb qui t'ajuntes, la cella plena d'escarabats... La presó és terrible"